

רע"פ 1559/23 - דמיטרי סטוקלוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1559/23

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

דמיטרי סטוקלוב

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ב-עפ"ת 38216-11-22 מיום 12.1.2023 שניתן על-ידי השופטת ג' שלו

בשם המבקש:

עו"ד רבקה ג'אן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופטת ג' שלו) ב-עפ"ת 38216-11-22 מיום 12.1.2023 בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (השופטת א' חנה בר) ב-תת"ע 1825-09-21 מיום 11.5.2022 ומיום 6.10.2022 בהתאמה.

2. לפי כתב האישום, ביום 18.6.2021 בשעות הלילה, המבקש נהג ברכב, כאשר בדגימת נשיפה שנערכה לו נמצא ריכוז אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף של 511 מיקרוגרם באופן העולה על הכמות המותרת בחוק. בהתאם, למבקש יוחסה עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיפים 62(3), 64ב(א)(3) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ולפי תקנה 169א(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש במיוחס לו. זאת, בין היתר, על סמך עדויות השוטרים אשר נמצאו מהימנות וקוהרנטיות אל מול גרסת המבקש אשר הותירה על בית המשפט רושם בלתי אמין ואף נסתרה ממכלול הראיות. נקבע, כי השוטרים שמרו על קשר עין רציף עם הרכב ואף הבחינו במבקש יוצא מדלת הנהג כעולה מתיעוד מצלמות הגוף שלהם. כמו כן, בזירת האירוע המבקש הודה בפני השוטרים כי הוא שנהג ברכב. טענתו כי הודה רק מן הטעם ש"זה רכב שלי, אני לקחתי אחריות" כדבריו, מבלי שהבין את משמעות הודייתו - נדחתה.

בית המשפט הוסיף כי אמנם באחד הסרטונים מתייעוד מצלמות הגוף של השוטרים נשמע המבקש אומר "אני לא מבין כל כך טוב עברית", אולם נקבע בהכרעת הדין כי אימרה זו "נועדה לחלץ עצמו ממעשיו" היות שלפי יתר תיעוד המצלמות עולה כי המבקש "התנהל מול השוטרים בשפה העברית בצורה טבעית, הנאשם [המבקש - י' א'] הבין גם הבין את אשר הוסבר לו, הנאשם [המבקש - י' א'] אף ניהל שיח ארוך וממושך עם השוטרים בשפה עברית [...] ונראה כי ידע להביע את עצמו בעברית שוטפת גם אם לא תקינה".

בגזר דינו, בית משפט השלום עמד על הסכנה הכרוכה בעבירת נהיגה בשכרות והדגיש את מידת אשמו של המבקש אשר היה מודע לכך שהוא נוהג בהיותו שיכור. בגזירת עונשו, בית המשפט התחשב בכך שבדמו נמדדה כמות אלכוהול ביחס בינוני לרף הנאכף; בעברו 3 הרשעות תעבורה קודמות, אשר התיישנו; והעובדה כי המבקש לא לקח אחריות על מעשיו. אשר על כן, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, על המבקש נגזר עונש של 26 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה; חודש מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסלות ו/או נהיגה בשכרות ו/או נהיגה בשכרות מכוח סירוב ו/או נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים, למשך שנתיים; 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים; והתחייבות בסך 3,000 ש"ח, לבל יעבור עבירות של נהיגה כמפורט לעיל, למשך 3 שנים.

4. בית המשפט המחוזי סמך את ידיו על קביעות בית משפט השלום ודחה את ערעור המבקש. נקבע, בין היתר, כי מכלול הראיות מלמד שהמבקש נהג ברכב; בזמן האירוע, המבקש התנהל כמי שמבין את העבירות שמיוחסות לו ולא טען כי הוא לא זה שנהג ברכב; המבקש תיקשר היטב עם השוטרים בעברית, וטען כי הוא לא מבין עברית רק לאחר שהוסבר לו שאסור לעשן לפני בדיקת הנשיפה; ואף כי אין ממש בטענות המבקש בדבר ליקויים ראייתיים. כמו כן, בית המשפט דחה את ערעור המבקש על עונשו, והבהיר כי מדובר בעונש אשר "אינו חמור כלל, ונושק לרף התחתון של מתחם העונש ההולם".

מכאן הבקשה שלפניי.

5. לבקשת המערער, עניינו מעורר שאלות משפטיות עקרוניות החורגות מעניינו הפרטני. בין היתר, נטען כי אמנם המבקש נצפה יוצא מדלת הנהג ברכב אך לא הוכח כי הוא זה שנהג ברכב, כאשר אין חולק כי ברכב נסע אדם נוסף; כי משהבחין השוטר כי המבקש לא מבין עברית, היה עליו לעצור את החקירה ולהעמיד לרשותו מתורגמן; כי העובדה שהנוסע הנוסף ברכב לא נחקר מהווה מחדל חקירה; וכי הכרעת דינו של בית משפט השלום לא נומקה כראוי בהתייחס לממצאי העובדה והמהימנות.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (רע"פ 155/23 ברנס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.1.2023)). אין הבקשה שלפניי באה בגדרי מקרים חריגים אלו.

מרבית טענותיו של המבקש, אשר נדונו ונדחו על ידי הערכאות קמא, נסובות על ממצאים שבעובדה ובמהימנות שקבעו ערכאות קמא. בבירור של ממצאים אלו ישנו כידוע יתרון מובהק לערכאה הדיונית אשר לפניה מוצגים הראיות ונחקרים העדים, בעוד שלא הונח לפני טעם של ממש המצדיק התערבות בממצאים אלו, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 1012/23 מחיסן נ' מדינת ישראל - יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה, פסקה 7 (8.2.2023)).

7. המבקש, נהג בכביש לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים ובהיותו מודע לכך שהוא נוהג שיכור. במעשיו, סיכן את חייו, את חיי הנוסע הנוסף שנסע עמו ואת חיי יתר משתמשי הדרכים. במקום אחר כתבתי על חומרת עבירת הנהיגה בשכרות:

"נהיגה בשיכרות הפכה בשנים האחרונות ל'מכת מדינה' אשר מעמידה בסיכון את שלום הציבור ואת ביטחונו. משכך, על בית המשפט מוטלת האחריות להרחיק נהגים פורעי חוק מהכביש ולהחמיר ולנקוט ביד קשה כלפי אלו הנוהגים תחת השפעת משקאות משכרים" (רע"פ 4766/19 יחיה נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (15.7.2019)).

העונש שנגזר על המבקש הולם את חומרת מעשיו ומתחשב כראוי ביתר נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות ואין מקום להתערב בו. לא כל שכן "בגלגול שלישי", במסגרתו בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש, תתקבל במקרים נדירים וחריגים, בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות בו (רע"פ 8292/22 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.12.2022); רע"פ 3032/22 נוביק נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-9 (30.5.2022)).

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' באדר התשפ"ג (28.2.2023).

ש ו פ ט